

Världen går inte under den här gången heller, såvitt jag förstår!

Dysterkvistarna tävlar nu om att skriva ner framtiden för ekonomin i allmänhet och börsen i synnerhet. Har man en inte alltför stor belåning på sitt företag kan det fungera någorlunda även under kommande år och du bör hysa hopp om bättring, fast det kommer ta sin tid. Företag med stor låneexponering är de som är mest utsatt när bankerna tvingas dra åt.

Ingen tvekan om att det inte blir turbulent, inte för att det måste bli så utan att så många giganter med jättelik kapital spekulera i krascher vilket märklig nog kan vara väldigt lönsamt. Det ligger för all del långt över oss normalbegåvade men lika väl kommer vi dras in i turbulensen igen, när finansmarknaden speciellt bankerna återigen börja misstro varandra. Det har börjat i Frankrike där flera av storbankerna i dagarna blev nedgraderade något som kommer ha effekter på den svenska kollektivtrafiken, i vart fall är en av bankerna huvudfinansiär av franska storbolag som är etablerade inom kollektivtrafiken i Sverige.

Det tar några månader och sedan vet vi mer.

Förringa inte dagens situation – den är allvarligare än vid de två senaste krascherna. Förra kraschen i börjat av 2000-talet var i första hand en IT-bubbla som brast som sedan fick effekter på övriga ekonomin. Och när raset som började för fyra år sedan var en finanskris inom banksystemet när dessa gav sig in i något som mest påminner om pyramid spel, som orsakade den värsta lågkonjunkturen i modern tid.

Dagens nu uppseglande kris gäller hela ekonomin eftersom det är en skuldkris efter årtionden av för kraftfull kreditexpansion. Hushåll och framför allt stater har lånat för mycket och nu måste det sparas. Och när många måste gå till verket samtidigt drabbas ekonomin eftersom konsumtionen av varor och tjänster minskar.

Du behöver bara läsa i tidningarna vad ett sommarhus i Båstad kostar, en lada för 7 milj då har något gått fel och inte minst i storstäderna. Det är återigen bankerna som är med i racet då man lånar ut och endast begär att köparen betalar räntan och ingen amortering. Det är bankerna i princip som äger merparten av fastigheterna i Sverige samtidigt har vi en unik bostadsbubbla i bostadsrätter där man betalar för något man inte äger, det är inget fel på kreativiteten i finansvärlden och statens alla övervakningsorgan spelar med. Men det säger en del om folket som låter sig luras in i denna skuldfälla.

När vår tids kanske bäste finansminister Borg varnar för följderna så poppar det genast upp en rad tryckare till min förvåning även från industrin som anser att han överdriver. Inte ett ord om att Borg som sitter mitt i problemen kanske har en större insikt och istället för att ta till sig, och se över vad som kan göras så går man i motattack. Det finns inga gränser för mänsklig dumhet.

Kanske ändå det mest märkliga är hur få som förstå sambandet av vår levnadsstandard och exportindustrins möjligheter att sälja i andra länder. Kanske inte förvånande när 60-70% av det arbetsföra folket i Sverige arbetar i det offentliga, föreningar, samhälls ägda företag eller i

verksamheter där ingen efterfråga effektivitet med krav på att minska kostnadsbilden istället för att ständigt begära större anslag.

När människorna i länder dit vi exporterar tvingas minska sin konsumtion leder det till en generell lägre efterfrågan av svenska varor, drabbade är delar i Europa och USA är utom allt tvivel, vad som sker i Asien är lite svårare, men även i Kina segla det upp en bostadsbubbla.

Allt detta leda till lägre vinster för de svenska företagen och en sämre börsutveckling och hur skall vi betala en allt större åldrande befolkning med allt vad det innebär av sjuk och äldrevård?

De 60-70% av svenska folket livnär sig på oss som skapar inflöde av pengar, det är väl frågan om vi inte i Sverige har västvärldens största terapi sysselsättning, utan krav på någonting bara vining & dining i megaformat? Där många har möjligheten att jävlas med oss andra genom att skapa regler, förordningar och till och med lagar som inte alla gånger bidrar ett smack till vår välfärd.

Visst kommer det att göra ont när Grekland, Italien, Portugal, Spanien och USA med flera måste spara sig ur krisen – men vad som nu händer är att även de trögaste politiker måste anpassa sig eller gå under. En förnyelse, en slags revolution vore säkerligen mera rätt än att ha betonghäckar i regeringar, styrelser och ledningsgrupper.

Ett bra exempel är Irland som tillhör det numera ökända PIIGS-kollektivet. Landet började strama åt först av alla med stora budgetnedskärningar och skattehöjningar. Ändå växte ekonomin med 1,3 procent första kvartalet i år och kreditvärderingsinstitutet S&P har givit Irland klart godkänt för dess krishantering och det börja investeras igen i landet, det ger hopp.

Det kanske inte kommer gå lika smärtfritt i länderna i Sydeuropa med en helt annan mentalitet där det roffas utan att man rodnar, korruptionen är oändlig och central samt nordeuropeer är de dumma som betalar kalaset utan att EU gör eller kan göra kraftfull kontroll insatser, men de sparpaket som presenterats innebär i alla fall att alla nu insett allvaret om det nu inte bara är skenmanövrar, sådant är man nämligen expert på.

Jag tror för min del att det är en bra bit kvar innan vi når stormens öga – och därför är det realistiskt att tro att det blir värre innan det blir bättre.

3 funderingar:

Reglerna avgör marknadens förmåga

- 1) Man kan fråga sig om regler och institutioner som utvecklades för att klara av 1800-talets problem i Sverige har förändrats tillräckligt?
- 2) Man kan fundera över om kollektivtrafikens aktörer förstått vilken kapital förstöring man dagligen gör sig ansvarig till? Varifrån pengarna kommer ingår uppenbarligen inte i utbildningen?
- 3) Man får hoppas att tjänsteman ansvaret kommer tillbaks då löser man mycket av dagens obalans.

Finansmarknadens regler kom till under en tid då spekulanter byggde järnvägar inte bara i Europa utan även i hela Ryssland, det var kapitalism som la grunden till Ryssland som femte industrination innan kommunism tog över och landet sjönk in i planhushållningens djupa

stagnation under dryga 80 år med svält, avrättningar, gulag, där centralmakten styrdes av vänskapskorruptionen. Resultatet är välkänd – inte för alla, men för väldigt många.

Med denna inblick i det universella kan vi fråga oss varför det är så få som förstå vikten av att avreglera i dagens Sverige, varför finns det uttalat motstånd att förändra så enkla frågor som Sveriges bussresearrangörer moms virrvarr, varför har branschens egna inget intresse av att man ändra resegaranti lagstiftningen? Egentligen små futtiga problem som inte kostar samhället ett öre, det ger istället en bit mer frihet och skapa arbetsplatser, varför sitter det då folk i olika branschorganisationer och motarbeta vårt arbete?

Rätt, man tror utan att veta – ändringsbenägenheten i deras skyddade tillvaro är obefintlig, monopol intressena är överväldigande, det kan man fortsätta med så länge man är avlönat av godtrogna medlemmar och ytterst av skattebetalarna, utan att fundera varifrån pengarna kommer, utan likviditetsproblem, utan tjafs med myndigheter och banker med andra ord en ”sagolik” tillvaro.

Det finns ingen förening med betalda kanslier som bidrar till BNP och välstånd, men många ägna sig mestadels åt att bevara ett sjukt system.

Också en märklig tillvaro, undrar hur man ser på sig varje morgon när man tittar i spegeln?